

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 7. oktoobril 1927. a.

VIII. aastakäik.

Poisid teiselpool maakera.

E. Klausneril on suund võetud Põhja-Ameerikasse. — R. Pöder asub nüüd Argentiinas. —
H. Stunde on liinilenduriks Boliivias.

Läinud aastal ja enne seda meilt Brasiiliasse väljarännanud sportlased on seal uuesti endid liigutama hakanud, uusi sihte ja kalkulatsioone püstitanud ja nähtavasti ka Brasiiliast veidi pettunud. On käimas rännak põhja poole, esiootsa on vallutatud juba Argentiina, kuid kahtlemata ei peatu nende edasitung enne, kui ehtsale dollari-temaale on välja jõutud.

Üle hulga ajal saatis E. Klausner E. Spordilehe toimetajale kirja. Teatab, et asub nüüd Rio de Janeiros endise Sao-Paulo asemel. 22. augustil olnud temal 3-roundile „demonstração“ Portugali meistri José Santa'ga, sama mehega, kes Klausneri möödunud 1. jaanuaril võitis. Demonstratsioon õnnestunud hästi. Enne seda astunud ringi ka Prantsuse eks-meister Paul Hanas (neeger), kellele Klausner väljakutse teinud. Neeger võtnud väljakutse vastu ja nende ridade kirjutamise momendiks peaks matsch juba seljataga olema. Raymond Pöder, Eesti jalgpalli-internatsionaal ja E. Spordilehe truu kaastööline, kes vahepeal Sao-Paulost Buenos Aires'esse siirdunud, teatab, et ka Klausner sinna lähemal ajal matschide pidamiseks saabub ja siis edasi matkab Põhja-Ameerikasse, kuhu tal lootust sissesõidu viisumit saada.

Enese reisist Sao-Paulost kirjutab R. Pöder:

— Õige varakult, kell ¼6 paiku hommikul, liikusin oma sõbra ja paari saatmatulnud eestlasega Luiz'e jaama, kust punkt kell 6 kiirrongil Santose poole liikuma hakkasime. Soojad käepigistused ja viimased melankoolsed pilgul Sao-Paule agulitele, mis oli jõudnud juba armsaks jääda.

70—80 km. kiirusega tormab raudruun. Laskun vaguni pingile ja vaatan koitma lõõnud ämarikust tõusvaid mäeahelaid. Jah, Brasiilia loodust on eemalt ikus vaadata, kuid ise selles viibides ei pa-

ku ta mingit lõbu — dshungel on kardetav oma elajate ja roomajatega.

Oleme jõudnud juba Alto da cerra jaa-

Ervin Klausner.

ma, kust 800 mtr. kõrgusest mäetipust tehniliste seadete varal hakkame alla varama. Allasõit pakub kõige kenamat pilti sellel teekonnal, läbistame 13 tunnelit ja tormame üle raudsildade, orgude ja mägede vahel. Nii kestab see 50 minutit. Siis on tasandik kuni Santoseni.

Santosesse jõuame kell ¼9 homm. Linn on paisatud Atlandi ookeani kaldale, omab

üle 200.000 elaniku. Iseäranis huvitavat peale liivase supelranna pole midagi. Harilik lõunamaa linn, igav ja tühi päeval. Alles õhtuti algab elavus, kui päike on looja läinud. Eemal sool hiigla banaaniväljad — ootavad lõikust. 5 Emk. eest võib pooltosinat banaani osta. Banaan ongi siin kehvemale rahvale peamiseks toiduks.

Kihutame autol pakkidega sadamasse, kus uhke valge reisijatelaev Orania, mis Hollandi kuninglikule valitsusele kuulub, meid ootab. Pabereid viimaseni ette näidates lastakse meid laevale, kus hulk Argentiinasse sõitvaid Poola, Tschehhi ja Saksa emigrante asub. Meie saame kahe peale puhta kajuti, emigr. on all räpases laevaruumis, mis haiseb kui mõni Vene küla.

Kell ¼5 9. augustil tossutab Orania Santose sadamast välja. Lai Atlandi pind on õige rahulik. Santose mäed vajuvad ämarikku. Adeus Brasil!

Suurepäralise sõidu järele jõudsime 12. aug. Montevideosse, kus vaevalt paar tundi peatusime. Seal edasi sõites sattusime metsiku tormi kätte. Ookeani torm. Kui koletis mõirgas ta ja ähvardas laeva neelata. Mõningate tundide järele liikusime aga juba kollasel La Plata veel. Vaadeldes rohkeid vastusõitvaid laevu ei märganudki, kui olime Buenos Airesile lähenenud. Oli videvik. Kahvatu õhtutaeva tagapõhjal lõkendas veel viimane ehakuma.

Varsti haarasid meid suure ringina tuhandet vilkuvat linna- ja sadamatuled. Juba kerkisid ka ämarusest kõrgete sadama viljaaitade, elektrikraanade ja laevade siluetid. Eemal tornid ja pilvelõhkujad. On tunne, nagu oleks sattunud New-Yorki. Tõsi, Buenos Aires on Lõuna-Ameerika New-York, kuid jääb viimasest oma 3.000.000 elanikuga siiski tunduvalt maha.

Õö tuli ühes emigrantidega garantiini-

(Järg 4 lhk.)

Rahaline lahendusvõistlus!

3 kuud olümpia ettevalmistust.

Olümpia-mängude vastu ettevalmistamise üksikute alade hooldajad pidasid läinud nädalal oma koosolekut, kus tegevuskava eelseisva kolme kuu peale, 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini kindlaks määrati.

Poks.

Poksihooldaja E. L e p p kandis ette, et nõupidamisel seltside esitajatega on välja valitud 23 poksiijat, Kalevist 13 ja Spordist 10, keda vastava treeningu alla võetakse.

Poksijad jagatakse kahte gruppi, vanemad ja nooremad, kes kumbki 1 kord nädalas koos ühistreeningul käivad, kuna peale selle igapäev veel oma seltsis 2 treeninguõhtut nädalas on. Poksijate kohta otsustatakse maksma panna kõva distsipliini, kes 3 korda harjutustelt puudub, langeb olümpia meeskonnast välja. Harjutuste juhataja kohused võtab oma peale meie parem poksiija P a l m.

Katsevõistlusi otsustatakse tihedasti korraldada ja ergutusauhinde välja anda. 20. novembril on poksi-maavõistlus Soome Tallinnas ette nähtud. Peale selle tahetakse Stettiini poksiklubi Tallinna võistlenu tuua. Stettiini poksiklubi esimees on aurik Rügeni kapten ja see on lubanud poksiijad soodsatel tingimustel Tallinna muretseda. Poksijate kolmekuuline ettevalmistus läheb maksma 48.200 marka.

Maadlus.

Maadlushooldaja R. S a u l m a n n i kava järele läheb maadlejate treening läinud aasta eeskujul edasi. See sisaldab 2 korda nädalas maadlust matil ja üks kord nädalas võimlemist. Harjutuste juhatajaks jääb endiselt N. Kursmann, kes rahuldavalt oma ülesandega hakkama näib saavat.

Maadlejatele on suureks jõuprooviks Budapestis novembrikuul peetavad Euroopa esivõistlused, kuhu Eesti kavatses igasse kaalu ühe mehe saata. Reisirahade muretsemiseks on Ekraveliitud praegu korjandus käimas.

Peale nim. suurvõistluste kavatses maadlushooldaja veel kolmed katsevõistlused kodumaal korraldada. Meeste võimetest peavad ka Helsingi atleetklubi võistlused pilti andma. Kolm paremat maadlejat — Pütsep, Kusnets ja Loo asuvad alaliselt Helsingis ja saavad seal soomlastega treenerides täieliku Soome kooli. Maadlusettevalmistuse kulud kuni uue aastani on 35.000 marka.

Kergejõustik.

Kergejõustiku hooldaja on J. V i l l e m s o n. Kuni jõuluni peab ta isiklikult kohaseks meestel üld- ja sihtvõimlemist

ühiselt harrastada. Spordiõpetaja I d l a, kes möödunud talvel võimlemist juhatas, on siiski teist teed soovitanud käia. Tema soov on, et üldisest sihtvõimlemisest loobutaks ja lootustandvate isikute individuaalsele ettevalmistusele asutaks.

Tartu-Tallinna linnavõitluse puhul Tartus peeti ka olümpia hooldaja kutsel ettevalmistuse küsimuse üle organisatsioonide esitajate nõupidamine. Koos olid Tartu poolt Martin, dr. Treiberg ja Mihelson, Tallinna poolt Villemson, Kiilim ja Kaljot.

Koosolekul võeti vastu otsus, et harjutajad jagatakse novembri keskpaigas kahte gruppi, üldgrupp ja erigrupp, mis otstarbekohasemat tööd võimaldaks. Erigrupile peaks pakutama ka soodustusi sauna ja massaashi näol. Ettevalmistus sünniks ühesugustes piirides nii Tartus kui Tallinnas. Erigrupi juhatamine, millesse mitte üle 15 mehe ei pääse, pakutakse spordiõpetaja I d l a l e.

Kergejõustiku ettevalmistamise kulud tõusevad 60.000 margani.

Tõstmine.

Hooldaja H. T a m m e r märgib mureliku südamega, et paremate tõstjate hulgas nagu võistlusloiidust on märgata. V. Noormägi hakkas palvevennaks, Neuland on oma suuräriga väga tugevasti seotud jne., kuna pealegi tõstjad üle terve kodumaa on laiali pillutud, nii et ühistreeningust juttugi ei saa olla. Ainsaks võimaluseks jääb läinud aasta eeskujul igakuuliste katsevõistluste korraldamine, mis mehed korduvalt kokku tooks ja ergutust annaks. Iga võistluse korraldamine annab defitsiiti 15.000 marka, kokku seega 45.000, millele lisanduvad viie ergutusauhinna kulud 10.000 mk. — iga kaalu paremale tõstjale 1927. aastal näidatud saavutuste eest.

Jalgpall.

Jalgpallihooldaja A. L u g e n u b e r g saatis koosolekule kirja, milles oktoobri ja novembrikuul jalgpallimeeste puhkus on ette nähtud. 1. detsembrist algaks meestel 2 korda nädalas üldvõimlemine. Kulud nõuaks see 4000 marka.

Peale selle leiti koosolekul tarviliku olevat tennisemängijatele saalitreeningut võimaldada ja kiiruisutajatele olümpia treeninguks läinud aasta eeskujul staadioni kiiruisutusrada sisse seada. Kiiruisutajad saaksid ka tasuta massaashi.

Olümpia ettevalmistuskulud 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini 1927. tõuseksid seega üldsummas umbes 200.000 margani. 1. jaanuarist kuni 1. maini 1928. seatakse uus eelarve ja tegevuskava kokku.

datud väljasõidud Varssavi ja Helsingi andsid elava tunnustuse sellest, kui võrd meeskonna sisemine kasvatamine kestvaks võistlusreisiks ja koosharjutused vajalised on ja kui vähe meie sel alal edasi oleme jõudnud.

Kahjuks on sarnased väljasõidud vaid harvaks nähtuseks ja eelseisvaks olümpiaadiks siin midagi tervendada võimalik ei ole.

Asudes vaatlema üksikuid alasid kergejõustikus, torkab silma viimastel aastail maad võtnud edenemine jooksudes. Kui veel 1924. a. spordikalendris rekordide tabelis neil aladel ülekaalukalt vaid J. Villemsoni ja J. Lossmani nimed domineerisid, on käesolevaks aastaks tekkinud kirju rida: K. Laursoni, E. Rähna, Palmbergi, Tiisfeldti ja Jürilai näol.

Üks kord enam peab jälle konstateerima, et kandvam osa on saavutatud kas välisvõistlustel või kodumaal välisvõistlejaist tingitud kõva konkurentsi juures.

Lühikesed maad 100—400 mtr.

100 mtris 1914. a. J. Villemsoni poolt püstitatud rekord 11 sek. näib aastast aastasse edasi pretendeerima oma püsivusele, maksvaks tahab jääda meie sprinterite kohta ka Krölovi valmisõnad: „Näeb silm, kuid hammas ei hakka!“

Küll on meie paremad oma vormisoleku aja temale õige lähedale küünninud, maksab vast mainida 1914. a. G. Kiilimi, 1925. a. esivõistluste ajal R. Keskküllil saavutust ja E. Labenti Tartu k-maleva võistlustel 1926. a. septembrikuul hiihetagajärge — 11,1.

Aega 11,2 on hulk kordi saavutanud ka Rahn ja Pereversin, kuid 14 aastat püsinud rekordi purustamine muutub praeguste olude juures küsitavaks.

Ühes sellega seisab küsimusmärgi all, kuidas oli Villemson võimas 1914. aastal seda suursaavutust püstitama.

Elmar Rähna üleminekuga tööliisipõrdiliitu on Labentile see võistlusmaa hooletu, vastasrinda tekitajad Tiisfeldt, Schütz, Kitsing ei ole praeguse vormi juures hädaohhtlikud, — kui seda just mitte Labentile, siis ometigi Eesti rekordi löömiseks. Kuna Tiisfeldti 100 mtri võimed vaid keskmaa jooksu kiiruse arendamiseks rahuldavad ja vaevalt loota on tema üleminekut lühikestele maadele, on nimekamaks jõuks noor Schütz, kes omab hea võistlusinnu ja täielikuma käetöö viimistluse juures Labentiga koos võimsad on Eesti rekordi purustama. Kitsing, kes ennast suutnud maksma panna aneaka sprinterina, kannatab siiski sagedate kõikumiste ja ebaõnnestumiste all, millised asja tõsiselt võtmise juures kaduma peaksid. Suurimaks puuduseks Kitsingu juures on esiletulev jõunappus lõpuspurdiks.

Tallinlastel on lubavaid mehi, kel sõna kaasa rääkida, Tanni, Palmbergi, Koltshini ja Topmani näol. Silmapiirilt kadunud on Keskküll, Pereversin ja Must, kes aastat paar tagasi meie sprinteriklassi moodustasid. Tendents igatahes on selle poole, et 100 mtr. siiski Tartule üle läheb, seda kindlustab veel võimas noorte tagasein Viini, Koroli ja teiste näol.

Kokkuvõttes on Labent meie parimaid, tema edaspidine edenemine ribub temast enesest ära — nimelt korralikud, püsivad eluviisid (suitsetamine mahajätmine tuleks eestkätt täita), peale selle, mida ükski kergesportlane ei tohiks unustada, s. o. talvine saalitreening.

J. T—dt.

— Lindström viskas Göteborgis oda 63.99. Engdahl jooksis samas 400 mtr. 50,5, Eklöf 5000 mtrfl 15.21,4, Johansen (Oslo) heitis ketast 42.37.

Meie kergejõustiku väljavaated Amsterdami olümpiaadiks.

(Vaata E. Spordileht nr. 31.)

Toodud tabelist paistab välja viimaste aastate jooksul esile kerkinud tasavägist võimetega sportlaste rohkus. Ühtlasi on keskmine nivoo märksa tõusnud. Kuid vaatamata loomuliku arenemise peale, ei jõua Eesti edukuse mõttes Euroopa riikidele lähemale — on isegi alasid, kus meie vaid N. Venest ja Leedust veel ees oleme.

Keskpärase edu kergejõustikus on tingitud mitmesugustest faktoritest, nimetame neist vaid olulisemaid.

Kõigepealt ei suudeta meie võrdlemisi lühikesel suvihooaja kestel ennast puuduliku talvitreeningu (või ka selle puudumisel) järele enam vormi ajada.

Edasi on meil palju eesrinnas sammuvaid sportlasi praegu otsimise ajajärgus, tungitakse hooajal mitmekülgsusse, jättes kõrvale püsiva treeningu ja stiilise süvenemise.

On siis keegi juba omandanud väljapaistvuse (olles esimene, s. o. „primus inter pares“ oma suguste keskpärase võimetega sportlaste keskel), siis hoiab viimane võistlustel esimest kohta kinni ja kuulutab ennast ainult sellele vastaval määral, kuna ta individuaalne arenemine jääb surnud punktile.

Valusalt annab end tunda puudus tugevast konkurentisist ja suurvõistluste kogemusest.

Möödunud hooajal Ekraveliitud poolt korral-

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,
Telefon 10-02.

Soovitab kõiksugu spordi-
abinõusid parimatest
kodu- ja väljamaa
tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.

Käpp ja Kusnets võitsid Soomes.

Maadlusmatil tehti nahkkuulimeeste kaotus tasa.

Meie maadlejate tasapind tõuseb silmnähtavalt. Külaskäigud Soome annavad ikka rohkem ja rohkem võite, ja kuna varem ainult kolmandategi kohtadega õnneli-

selt sakslased Bräun ja Müller. Eelmine tuli teatavasti Milanos euroopameistriks, võites Kokkise. Nüüdne kohtamine oli nähtud revanschina, kuid andis ka Bräunile puhta töövõidu. Matschi nende kahe vahel peetakse siiski võistluste kaunimaks. Võistlused, mis kaardimaneeshis peeti, leidsid haruldaset suurt publiku osavõttu. Kolme päeva jooksul käis ligi 10.000 inimest maadlusi vaatamas.

Võistlused algasid laupäeval kell 7 õhtul. Esimesena astub meie meestest matile Käpp. Ta vastane Kilpiö on otsusta-

Kergekaal — 1. Käpp, 2. E. Vesterlund, 3. Praks.

Keskkaal — 1. Kusnets, 2. Bräun, 3. Kokkinen.

Poolraskekaal — 1. Pellinen, 2. Pekkala, 3. Pohla.

Raskekaal — 1. Nyström, 2. Müller, 3. Niemelä. N. K.

Lõpp halb — kõik halb.

Helsingi — Tallinn 5:1.

Iga rahva mingi spordiala kõrgele tasapinnale tõusmiseks ei jätke ainult tegev- sportlaste ennastalgavatest püüetest ja isiklikust vahvusest, vaid selleks on tarvis ka selle spordiala üldiste juhtide ettenägelikkust, oskust sobivaid olukordi luua, neid kasutada ning üle kõige tunda üldist konjunktuuri ja omada lähedat kooskõla tegev- sportlastega. Eriti maksab see jalgpalli kohta, mis on ühest küljest rühmsport, kuid teisest küljest massisport, sport mis kõige tihedamini seotud laialdaste massidega. Jalgpallispori juhtimine on õieti mängimine tuhandete hinge- keetel, ja kes seal mängida tahab, peab tark ja suurte praktiliste kogemustega inime olema, muidu ajab ta pilli lõhki.

Nagu meil see nüüd on. Kõik oli hea ja sobis kõige paremini terve suve, kuni lõpuks sügisel meie jalgpallijuhid orien- teerimisvõime ja kooskõla kaotasid ja mõ- ne hoolimatu ropsuga terve suviste pin- gutuste töö hävitasid. Meie jalgpalli- mehed näitasid suve jooksul, et nad tõepoo- lest mehed kõrgeast klässist on, kuid meie jalgpallijuhid näitasid nüüd sügisel, et nad veel selle jalgpalliklassi tasapinnale ei ole tõusnud, mida nad juhivad.

Seda ütleb juba meeskonna kokkusead, kelle nad revanschihimulise Soome vastu usaldasid välja panna (rääkimata siinko- hal tehtud eelmistest vääratustest Riia ekspeditsiooniga): Tipner; Silberg — Neu- mann; Reinfeldt — Einmann — Römmer; Paal — Karm — Kull — Mägi — Brenner. Mängu jooksul grupeeriti mehi veel mit- mel kombel ümber. Ja tagajärg oli see, et soomlased ei tahtnud selles üheteistkü- mner enam eestlasi ära tunda, mehi keda nad suvel avameelselt tunnistasid endist klassi kõrgemal olevat. Usume, et nendel ülistajatel oli seekord häbi oma „kerge- meelsuse“ pärast, et seekord uued ümber- hinnangud tehti, mis siiski kahjuks Eesti jalgpalli ka õieti ei hinda. Kuid Helsingist tagasi tulnud mehed ütlevad, et Eesti täis esitusmeeskonna koosseis oleks võinud seekordki soomlasi võita. Milleks oli meil tarvis siis Eesti hea nime ja võidetud positi- ooniga nii kergemeelselt mängida? Mil- leks — seda ei oska igatahes vist keegi praegu rahuldavalt vastata.

(Järg 6. lhk.)

Kas olete juba

mureisenud oma

Eesti kehakultuuri aastaraamatu I?

Kui mitte, siis tehke seda kohe!

O. Käpp.

A. Kusnets.

nud ennast nähtavasti seljakaotusest päästa väleda jooksuga, mis ka õnnestub. Käpa üleolev töövõit. Järgneb Praks — Tikkanen. 35 sek. on soomlane selili. Kusnets võidab Kupsuse 16.48, kuna Hakanpää töökaotusega Kusnetsilt pääseb. Kraanberg saab Sundmani üle töövõidu ja Pohla surub Heleniuse selili 12.18. Ainult Loo saab Soome meister Nyströmilt kaotuse 14 min.

Pühapäeval jätkuvad võistlused kell 6. Alustab edukalt jälle Käpp, võites soomlast Koskist ja Latusuod, eelmist 31 sek., teist 11 m. 46 sek. E. Vesterlund omandab Praksilt napi töövõidu. Praks' puskleb liialt, mille all ta edukus kannatab. Kokkinen heidab ettevaatamatu Kraanbergi lindeniga 2 m. 50 s. selili. Samuti kaotab Kraanberg K. Vesterlundile. Pohla kaotab Enrothile 9. min. oma komistusest. Kusnets võidab Mäki 15.36.

Esmaspäeval on lõpuvõistlused kell 6. Esimese paarina kohtavad Bräun ja Kokkinen. Juba esimesel minutil lööb Bräun Kokkise käsivarrevõttega selili, kuid koh- tunikud ei loe seda. Järgneb võtte võttele, ja ainult Kokkise hea sild päästab ta teist- kordsest seljakaotusest. Õhtu teise paarina on Käpp — Praks. Võidab Käpp. Pel- linnen — Pohla. Pohla tahab esimest kohta omandada, milleks tal seljavõitu tarvis lä- heb. Kaotab aga räpakusest enne kui ees- märgile jõuab.

Kusnets — Bräun. Sakslane katsub oma patenteeritud käsivarrevõtet, kuid langeb ise selle ohvrina parteri, mis Kus- netsile võidu annab. Käpp saavutab E. Vesterlundi üle seljavõidu 14 m. 25 sek. ristvõõvõttega parteris. Kusnets — Kok- kise matsch on kuni viimaste sekunditeni tasakaalus, mil Kusnets Kokkise parte- risse saab ja võidab.

Üldised võistluste tagajärjed:

Kärbeskaal — 1. Pappinen, 2. J. Ryhä- nen, 3. Sovolainen.

Sulgkaal — 1. Ahlfors, 2. Renqvist, 3. A. Ryhänen.

kud oldi, hakkab nüüd järjekindlalt ka esi- mesi kohti meie meestele langema. Esi- meste kohtade võitmine tahab nähtavasti eriti Käpp oma erialaks teha. Kevadel võit- tis ta teatavasti oma kaalu Soome ja maai- lma parimad Frimani ja E. Vesterlundi töövõitudega, kuna nüüd juba viimane seljakaotusegagi leppima pidi, mis tema juures õige harva ette tuleb.

Ka Kusnets saavutas vist oma elu suu- rima triumfi töövõiduga Kokkise, Soome maadluskuninga üle, kellele ta seni harju- nud ainult kaotama. Matschi viimased mi- nutid otsustasid mehe paremuse.

1.—3. okt. Helsingi Atleetklubi poolt korraldatud võistlused olid ette nähtud meie paremate võistlustubliduse katseta- miseks Budapesti euroopaesivõistluste vastu, mis seal 3.—6. nov. pidamisele tulevad. Selleks oli eestlasi ka terve pooltosin ma- tile välja pandud, kaalu järjekorras: Loo, Pohla, Kusnets, Kraanberg, Praks ja Käpp.

Käpp ja Kusnets omandasid, nagu tä- hendatud, esimesed kohad, Praks kolman- da ja Pohla neljanda. Loo katkestas ras- kekaalus võistluse oma haiguse tõttu (paise käel), kuna Kraanberg ägedas võist- luses deplatseeriti, saades siiski eriauhinna oma esimese Soome külaskäigu puhul.

Eestlased said publiku suurema süm- paatia osaliseks, kuid iseloomustavalt on Soome ajalehed ikka eestivaenulised, ei leia eestlaste võite küllalt teenitutena, tee- vad ironiseerivaid märkusi jne. Kusagil märgitakse, et eriti Praks eestlastest eba- sümpaatne olnud. Kiita saavad aga üldi-

Maailma parimad naised.

1927. a. saavutused. Eesti ja Amsterdam.

100 m tr. — 1. Gladitsch, Saksa, 12,0; 2. Kellner, Saksa, 12,1; 3. Junker, Saksa, 12,2; 4. Gelius, Saksa, 12,3; 5. Holtmann, Saksa, 12,4; 6. Lorenzen, Saksa, 12,5.

200 m tr. — 1. Edwards, Inglise, 25,6; 2. Wagner, Austria, 26,2; 3. Haynes, Inglise, 26,4; 4. Vellu, Prantsuse, 27,2; 5. Teitelbaum, Eesti, 27,4; 6. Drieling, Saksa, 27,4.

800 m tr. — 1. Batschauer, Saksa, 2.23,7; 2. Oestreich, Saksa, 2.26,0; 3. Mäkelmann, Saksa, 2.26,3; 4. Trickey, Inglise, 2.27,6; 5. Röstel, Saksa, 2.29,3; 6. Brown, Ameerika, 2.29,6.

Kõrgus. — 1. Green, Inglise, 1.58; 2. Lotto, Saksa, 1.53,4; 3. Wright, Ameerika, 1.53; 4. Bonnetsmüller, Saksa, 1.52,5; 5. Maguire, Austria, 1.52; 6. Elser, Saksa, 1.50,5.

Kaugus. — 1. Gunn, Inglise, 5.74,3; 2. Gladitsch, Saksa, 5.62; 3. Alpen, Saksa, 5.54; 4. Bredow, Saksa, 5.45; 5. Mäkelmann, Saksa, 5.37; 6. Landré, Prantsuse, 5.33.

Ketas. — 1. Konopacka, Poola, 39.18; 2. Lange, Saksa, 35.28; 3. Karlsson, Rootsi, 35.27; 4. Vellu, Prantsuse, 35.14; 5. Reuter, Saksa, 34.88; 6. Mäder, Saksa, 33.69.

Kuul — 1. Heublein, Saksa, 11.71; 2. Lange, Saksa, 11.32; 3. Copeland, Ameerika, 11.17; 4. Karlsson, Rootsi, 10.90; 5. Mäder, Saksa, 10.74; 6. Henoch, Saksa, 10.64,5.

Oda — 1. Jenkins, Ameerika, 38.60; 2. Hargus, Saksa, 37.57,5; 3. Schumann, Saksa, 37.11; 4. Karlson, Läti, 34.55; 5. Schuhmacher, Saksa, 34.52; 6. Lautemann, Saksa, 33.94.

80 m tr. tõk. — 1. Hatt, Inglise, 12,2; 2. Bredow, Saksa, 12,8; 3. Laloz, Prantsuse, 13,2; 4. Vandaele, Belgia, 14,0; 5. Sabinska, Poola, 14,2; 6. Lahr, Austria, 14,4.

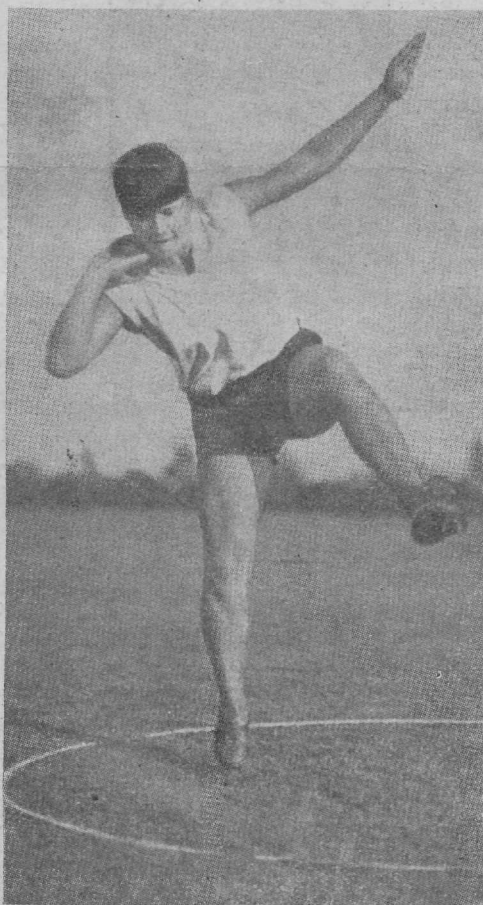
Saavutuste järele on määratu suures ülekaalus Saksa, kellele Inglise, Prantsuse ja Ameerika järgnevad. Kuigi Saksa nais-sport väga kõrgel järjel, ei tohiks tegelikult ometigi vahe tema ja järgnevate vahel nii suur olla. Inglise ja Ameerika naisjooksjate puudumine näit. 100 mtr. nimestikua on tingitud nende yardide jookmisest.

Igatahes elab praegu naissport väga suurt tõusu üle, selleks annab naisvõistluste sissevõtmine Amsterdami olümpiamängude kavasse määratu tõuke. Mainides Amsterdami nime, tekib mõnelegi keelele küsimus, kas ei ole seal ka meie naissportlastel väljavaateid Eesti esitamiseks, kokukuivavale meeste perele naiste hulgast võimalus reserve leida? Püüame järgnevate ridadega seda vastata.

Naisalad on Amsterdami olümpiaadile meie jaoks liig õnnetult valitud, meie tugevamad alad puuduvad olümpiamängude kavast. Individuaalvõistlustena naistele on kergejõstikust Amsterdamis ette nähtud: 100 ja 800 mtr., kõrgushüpe ja kettaheide.

Oleks meie väljavaated heledamad olnud. Odaviskes oleks meil prl. Peek'i näol, kel 35—40 mtr. naljaasi on visata, esimese-

klassi jõud välja panna ja olümpiaadi kuldmedall võiks sel alal kõige hõlpsamini Eestile naeratada. Ka kaugushüppes oleks meil 3—4 neitut, (prl. Einstein, Rebane, Teitelbaum ja teised), kes 5 meetrini juba väga halbades tingimustes küüeninud, esitada. 30—40 sm. juure harjutada ei oleks nende praegust tehnikat arvesse võttes kuigi raske. Kuid kõrgushüppes on lugu teine. Meie paremad pääsevad vaevalt üle 1.30-ne, kuna olümpiaadiks vähemalt 1.50 tarvis läheb. Ja 20 sm. kõrgushüppes juure harjutada on juba hoopis raskem asi. Samuti puudub meil kettaheites 10 meetrit rahvusvahelisest tasa-

Ruth Lange, maailma parimaid nais-kuulitõukajaid.

pinnast, mida ka peaaegu võimatu on järelejäädud lühikese ajaga tasa teha.

Jooksudes ei ole vist meie preilidel 100 mtr-is suuremat kaasa rääkida, kuna selleks enam tulisemat temperamenti tarvis läheb. 200 mtr-is aga, nagu meie eel-pool nägime, pääseks prl. Teitelbaum oma tänavuse parima saavutusega maailma kuue parema hulka. Kahjuks aga puudub ka 200 mtr. olümpia-mängude kavast. Veel suurem edu võiks meie arvates olla prl. Teitelbaumil 400 mtr-is, kus ta ilma-rekordile on õige lähedale küüeninud. 400 mtr. on aga vähejoostud maa naistel rahvusvaheliselt ja olümpiaadi kavast puudub see jällegi.

Seal seisab aga 800 mtr., milles meie neid, eestkätt Teitelbaum, oma võimeid seni avalikult proovinud ei ole. 1000 mtr. jooksis ta kevadel keskkoolide esivõistlustel, kuid sai hüüa, nähtavasti tundub nii 800 kui 1000 mtr. talle veidi pikana. Siiski on 800 mtr. prl. Teitelbaumile ikkagi olümpiaadil esinemiseks vist kõige kohasem distant, kuna kõrvalaladena ta oma mit-

mekülgsuse juures ka vast 100 mtr-is ja kettaheites võib õnne katsuda.

Meil on algamas praegu olümpiakandidaatide talvine ettevalmistus. Kui meie neid Eestit Amsterdami lähuvad esitama, neil on selleks õigust ja väljavaateid, peaks ka nende talvise ettevalmistuse eest püütama hoolt kanda üldvõimlemise ja sihtvõimlemise näol, võib olla näeksid siis meie kevadised naisvõistlused hoopis lubavamatena praegustest eeldustest välja. Kas ei leiduks aga meil inimest, kes naisspordi asja enesele lähedaseks võtaks ja meie naissportlaste võrdlemisi laiakspaisunud pere kindlamale organiseerimisele kaasa aitaks?

Lõuna-Ameerikas.

(1. lhk. järg.)

majas mööda saata. Järgmisel hommikul lahkusime sealt. Leidsime ka otsitava tuttava. Järgmisel õhtul läksime selle härraga Eesti selts ühendusse, kus rohkelt tutvusi kodumaa veljedega sobis. Paistab, et siinsed eestlased on palju ameerikalikumad ja südamikumad, kui Brasiilias. Paar päeva hiljem kohtasin seltsis jääpallimängijat H. Stundet. Hakkame siin seltsi spordiosakonda asutama. Lähemal ajal hakkam ma ka jalgpalli siin poisetele õpetama.

Ka H. Stund, Eesti jääpalli-internatsionaal, mitmekordne meistermängija ja paremaid Eesti lendureid, saatis E. Spordilehe toimetajale pikema kirja. Selles tähendab ta muu seas:

— Tulin väga pahal ajal Argentiinasse, maikuus, kus siin tali algab. Kõik jääb siis enam-vähem soiku. Oma erialal (lendurina) oli võimalik saada kohta küll, neli võimalust pakuti, ainult mitte maikuus. Üks oli ühe inglise firma poolt õhuülesvõtte tegemise peale, teine lennuliinile, kuid kindlasti ei saadud öelda, millal sellel tegevus algab. Argentiina valitsusel on suured kavad õhusõidu alal, määras ligi 4.000.000 pesot (640 miljoni Emk.) toetust. Suured lennuväljad, töökojad, koolid ja laod on praegu kõik alles ehitusel.

Otsustasin oodata ja vahepeal hispaaniakeele ära õppida. Ka ilma ingliskeelela on raske kohta saada, kõik suuremad ärid kuuluvad inglastele. Suuremad ettevõtted on siin nimelt tapamajad, raudteeseltsid jne. Sisse rändab siia rahvast kohutaval arvul, mitte ainult Euroopast, vaid ka teistest L.-Ameerika riikidest. Kohtasin ka vana tuttavat — Raymond Pöder'it. Küsisin, kas Brasiilias ei meeldinud olla. Naljatas — vähe sammalt. Käis siin loomaaias ka nimekaimusid vaatamas, leidnud ainult ühe põdra, seegi olnud ühe sarvega.

Teenisin siin seni elektrimontööri. Palgad on väga allasurutud. Eestlastest on kaunike kogu muusikamehi siin, kes mängivad suurte teatrite orkestrites.

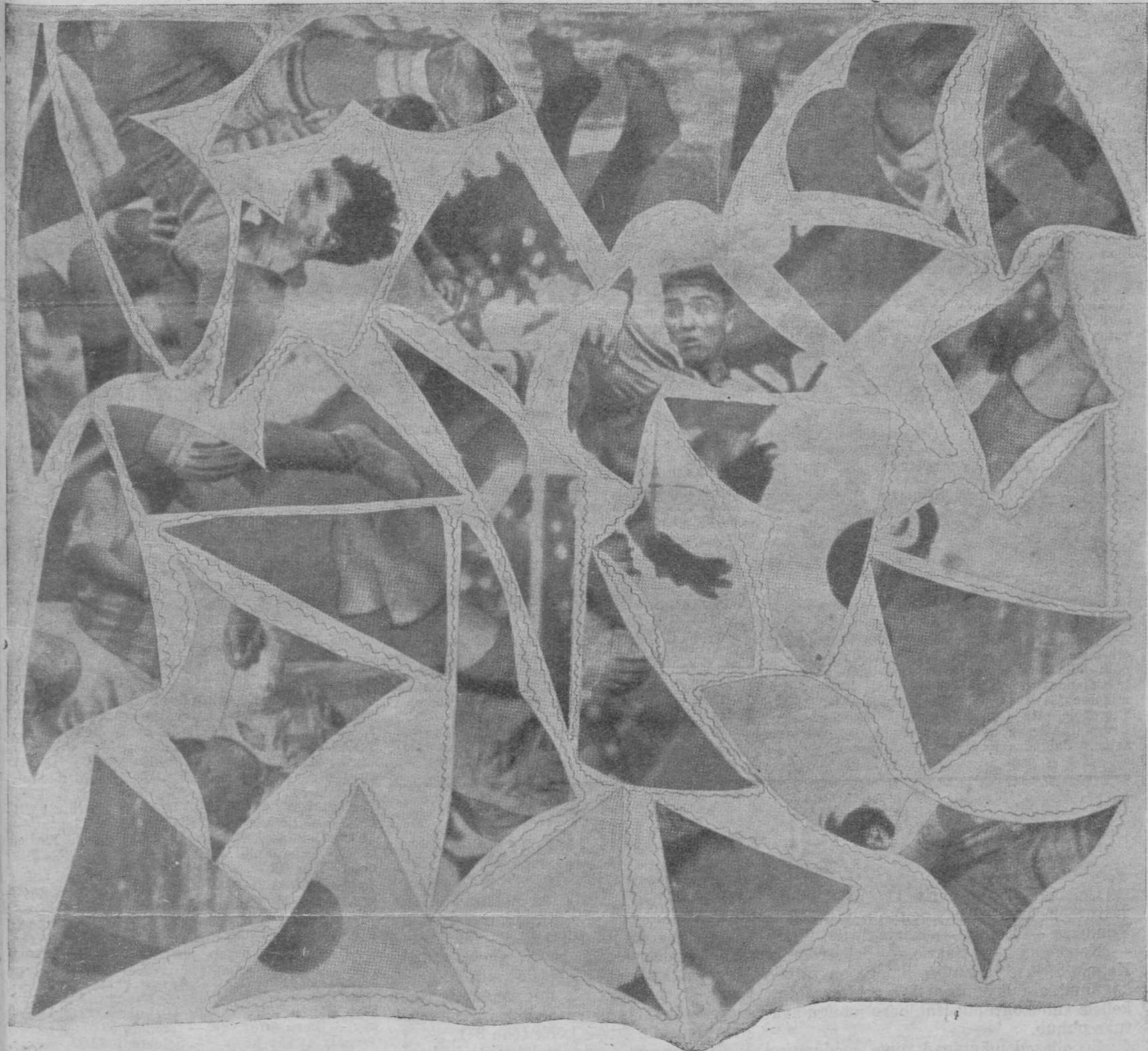
Neil päevil avanes mul siiski hea võimalus, sõidan veel sel nädalal Argentiinast ära — Boliiviasse, kus liinilenduri koha sain. Leping kaks aastat. Kuupalk 64.000 Emk. ja peale selle iga lennatud km eest 10,5 Emk. . .

Nii rühivad poisid praegu teisel pool maamuna, igauks omaette. Nähtavasti on aga neil kõigil kodu ja oma spordisõbrad ikka mees, ja traditsiooni edasikestmisel kogub E. Spordilehel oma tihe kirjasaatjate võrk kõigisse eksotilistesse maadesse.

E. Spordilehe lahendusvõistlus.

Kahekordsed auhinnad: Kes lahendab ja kes kõige rutem lahendab?

4405 marga eest auhindasid.

Milles seisab võistlus?

Juuresolevad lõigendid peavad andma kokku ühe jalgpalli võistlusmomendi. Lõigendid on mitmekujulised ja selgemaks eraldamiseks igast äärest 1—1½ millimeetri kauguselt lainelise joonega piiratud. Need peab nüüd üksteisest lahti lõikama, ääre eemaldama ja siis sobivalt kokku seadma. See nõuab kahtlemata veidi pingutust ja ka jalgpallimängu tundmist. Hõlbustuseks on aga lõigendite erinev kuju, mille sobivaid külgi peab seni kokku passima, kuni pildi sisu selgub ja tervikpildi saamine enam raske ei ole.

Ergutav tasu!

Lõikepildi kokkumeisterdamine nõuab muidugi paari tunni raiskamist. Et selle ohvri toomist peale tema enese puhtsportlase lõbu, mis peitub kordasaatmise rahuldustundes, tasuda, paneb E. Spordilehe toimetus välja

rahalise auhinnad,

mis on esimene sarnane juhus E. Spordilehe võistluste puhul. 1. auhind on 1500 E m k., 2. auhind — 1000 E m k. ja 3. auhind — 500 E m k. Need loositakse õigete lahenduste saatjate vahel välja. Need ei tee kedagi professionaaliks, kuid võimaldavad siiski mõne vähema tarbeasja muretsemise, mis eestkätt kooliõpilastele ära kulub. Igatahes aga ka teistele.

Et võistlus sportiline, on kaaluv muidugi ka lahendamise kiirus ja edaspidi võivad siin oma rekordidki kerkida. Et seesugust meistrit leida, annab E. Spordilehe toimetus, vaatamata sellest, kes rahalised auhinnad omandab, kiireimatele lahendajatele lahenduste sissesaatmise järjekorras 5 eriauhinda kiiruse eest.

Need on: 1. auhind — 1 aastakäik E. Spordilehte; 2. auhind — ½ aastat E. Spordilehte; 3. auhind — 3 kuud E. Spordilehte; 4. auhind — 2

kuud E. Spordilehte; 5. auhind — 1 kuu E. Spordilehte.

E. Spordilehte hakatakse sellekohaste võitude omanikkudele vastava aja peale 1. jaanuarist 1928. a. hinnata koju kätte saatma.

Kuidas lahendusi saata?

Lõigendid kleebitagu valgele paberilehele. Paberilehe tagaküljele kirjutagu lahendaja oma täieliku nime ja aadressi. Murdku siis lahendus ettevaatlikult kokku, mahutagu ümbrikusse ja saatku aadressiga: E. Spordilehe toimetus, Tallinn, Vene tän. 11-a, krt. 10 ära. Ärgu unustatagu ümbrikule muidugi 10-margalist marki peale kleepida, sest juuremaksusaadetisi ei lunasta toimetust üldse välja.

Et pealinna lahendajaid võitmises mitte eesõigustada, võivad provintsi lahendajad oma saatust telefonil 9-28 teatada, mil juhusel kirjalik lahendus järgmise päeva hommikul postiga peab

Uruguay-Argentiina 1:0.

Andrade ja Ko. heas vormis.

(E. Spordilehe Lõuna-Ameerika kaastööliselt.)

Jalgpallivõistlusi Liptoni karika peale hakati pidama juba 1909. aastal. Kuni 1923. aastani oli Argentiina väravatega pisut ülekaalus. Kolm aastat, 1924—1926, jäid mängud igasuguste sekkeduste tõttu pidamata ja alles nüüd tuli jälle pidamisele suurmatš kahe Lõuna-Ameerika parima vahel.

Mäng mis Buenos Airesis 30. augustil Club Atletico Boca Juniores'i väljal läks, võis uhkesti 45.000 pealtvaatajale jälgimise rõõmu pakuda. Umbes 20.000 inimest, kes ruumi puudusel ukse taha pidid jääma, ei hoolinud põrmugi kõvendatud poltseist, vaid rõhisid katustele, puudele ja aedadele, et aga näha pühalikku mängu, millel kaalul riikide au. Juba 2—3 tundi enne võistlust olid pääsetähed viimase ni müüdüd.

Aeg lähenes algusele. Rahvas oli pinevil ja tüdinud ootamisest. Kui Uruguay meeskond väljale ilmus, langes ta lõppematu aplausi osaliseks. Pisut hiljem ilmus vahekohtunik argentiinlane Servando Perez mõlema meeskonna kapteniga. Selle järele Argentiina meeskond.

Algasid vastastikused kõned, kus vahetati riikide lippusid ühes lilledega. Siis tüid päevapildistamised ja lõpuks pooltevalik. Lõpuga saavutas Uruguay kapten Nasazzi poole alla tuult ja päikest. Siin on suurvõistlusel kombeks, et võistluse algloogi teeb riigi president. Seekord ei saanud president ilmuda ja valitsuse poolt oli loogi tegemiseks kohale saadetud kindral Agustín P. Justo.

Võistluse alguseks olid koosseisud: Argentiina: O. Diaz; L. Bidoglio — H. Racanati; S. Médice — S. Calandra (kapten) — F. Orlandini; A. Carricaberry — D. Penella — G. Sosa — M. Seoane — R. B. Orsi. Uruguay: M. Capuccini; J. Nasazzi (kapten) — P. Arispe; L. Andrade — A. Gestido — J. Vanzino; P. Arremond — H. Scarone — P. Petrone — P. Cea — Z. Saldombide.

Kell 15.15 min. lööb hallpea kindral palli mänguks paremsisemise Sosale. Rahvas tervitas lööki hullumeelse müraga. Peagi vaikus see ja sügavas vaikus anduti vaatlemisele.

Sosa sööb palli vabale Penellale, kuid Cea oli kiire segama edasitungi. Penella sööt tõi palli jälle Sosale, kes kena dribblinguga Médice ja Calandra vahelt läbi läks, kuid sattudes ummikusse jättis ta palli Saldombidele, kes selle Petronele ette pani. Ofsaid. Väljalöök sattus Uruguay värava alla, kus Andrade tegevusse astus. Calandra löögi püüab Capuccini.

Hoogne mäng kestab vaheldusrikkalt rahva kisa ja juubelduse all. Andrade on jälle oma hiilgevormis ja löökab rahva kiitust. Argentiinlased hakkavad ülekaalu näitama ja saavutavad kaks kornerit. 24. min. juba kolmas korner Nasazzi vea läbi. Hulk kombineeritud dribblinguid ja pealelööke ei vea argentiinlastel. 31. min. tuleb pööre. Uruguay asub initsiatiivile, millele järgneb seeria oute. Poolaeg lõpeb 0:0.

Argentiinlased suruvad jälle peale. Orsi ja Seoane murravad läbi, neid ruttab segama Andrade. Palli saab Arremond, kuid Recanati päästab viimasel momendil. Médice teeb vahepea hädaohliku korneri. Lahtilöögil avaneb Saldombidel kena võimalus, kuid haruldase hüpega riisub half talt palli ja juhib keskele.

Rida kornerid Argentiina heaks ja kardetav moment Argentiina värava all Arremondi ja Petrone näol, kellele veel Cea ja Saldombide appi ruttavad. Cea tugeva pealelöögi päästab Diaz mahaviskega. Pall põrkab kätest välja ja Petrone lööb selle 2—3 meetri pealt posti. Rüselamine Uruguay värava all.

Kaks penaltit Argentiinal Vanzino ja Scarone vigadest kasutada. Mõlemad püüab meisterlikult Capuccini.

42. minutil saab palli Vanzino, kes selle Saldombidele sööb. See veab selle peaaegu Argentiina väravasse, kuid kaotab ta Recanatinile, kes jõulise löögiga palli tsentrisse saadab. Scarone hangib palli ja hakkab vedama, möödudes osavasti segavast Orlandinist ja virutab umbes 12 mtr. pealt terava löögi vasakusse nurka, mille püüdmiseni Diaz ega juureruttav Recanati ei ulata.

Mäng oli otsustatud. Üldine võistluse mulje hea, olgugi et veidi toores.

Argentiina ülekaalu peab mainima.

Võistluse lõpul juhtus õnnetus — tribüün, mis pikemat aega ülemäärase rahva all ragises, langes kokku, vigastades tõsiselt üle 100 inimese. Üldine võistluse sissetulek oli 45.750 pesot (üks peso 150—160 Emk.).

Läinud nädalal peetud naisvõistlustel püstitati siin järgimised Lõuna-Ameerika rekordid: oda — M. Enrigue 24.00; ketas — M. Castrillo 20.40. Teised paremad tagajärjed olid: 100 mtr. — Hortensia Eulalia 12,8 ja 50 mtr. — Enriguete Maisa 7,2.

Raymond Pöder.

Buenos, Aires, 5. sept.

Tipner tunnustati soomlaste poolt parimaks meheks Eesti meeskonnas ja omandas sellekohase auhinna vendade Salmiste äri. Soomlastest omandas samasuguse auhinna Soinio.

Lahendusvõistlus.

(5. lhk. järg.)

saabuma (vastasel korral tühistatakse teade). Lahendusi hakkab E. Spordilehe toimetuse esmaspäevast, 10 oktoobrist kell 9 hommikul vastu võtma.

Auhindade väljaandmine.

Lahendusi võetakse vastu kuni laupäevani, 15. oktoobrini kella 3-ni p. l. Selle järele vaatab E. Spordilehe toimetaja saadetised üle ja teeb Eesti spordi keskliidu esitajaga ja võistlustest osavõtjate juuresolekul võitjad kindlaks, toimetades sellekohast loosimist ja võttes arvesse lahenduste äraandmise aegu (kirja või telefoniteate vastuvõtmise kuupäev ja kellaeg).

Reedel, 21. oktoobril ilmuvas E. Spordilehes nr. 41 tuuakse lahendusvõistluse võitjate nimestik ühes lahendusobjektiga. Võimaluse korral (kui lahendajate päevapildid on saadaval) avaldatakse ka kõigi võitjate pildid. Selle järele makstakse E. Spordilehe toimetuses rahaliste auhindade saajatele vastavad summad välja.

E. Spordilehe toimetuse.

1000 mtr. rekord

mille dr. Peltzer Pariisis 2.25,8 peale nihutas, on aja jooksul järgmiselt arenenud:

2.47,6	P. Merlin, Prantsuse,	1891
2.45,0	F. Meiers, Prantsuse,	1893
2.43,0	Malcsiener, Ungari,	1894
2.42,0	M. Soalhat, Prantsuse,	1895
2.38,0	M. Soalhat, Prantsuse,	1896
2.37,2	Campbell-Wood, Prants.,	1898
2.36,8	H. Deloge, Prantsuse,	1900
2.36,4	H. Deloge, Prantsuse,	1901
2.35,8	H. Deloge, Prantsuse,	1902
2.31,0	E. Lunghi, Itaalia,	1908
2.29,1	Bolin, Rootsi,	1918
2.28,5	S. Ludgren, Rootsi,	1922
2.27,2	Baraton, Prantsuse,	1926
2.26,8	S. Martin, Prantsuse,	1926
2.25,8	O. Peltzer, Saksa,	1927

— Viinis olid pühapäeval suuremad kergejõustiku võistlused. Tagajärjed: 100 yardi — 1. Theard, Pariis; 2. Hajdu, Bud. 400 mtr. — 1. Geissler, Viin, 50,8; 1500 mtr. — 1. Viriath, Pariis, 4.04,8; 2. Maisonneuve, Pariis, 4.06,8; 5000 mtr. — Beddari, Pariis, 15,27; 110 mtr. — 1. Weilheim, Viin, 15,2 (Austria rek.); 2. Viel, Pariis, 15,4; teivas — Vintousky, Pariis, 3,60; ketas — Beranger, Pariis, 37,60; kõrgus — Lewden, Pariis, 1,80; oda — Degland, Pariis, 60,52; kaugus — Weilheim 6,51; kuul — Paquier, Viin, 12,72.

— Saksa kaotas Kopenhaagenis Taanile jalgpalli maavõistlusel 1:3 (1:1).

— Norra ülikoolide esivõistlused andsid tagajärjedeks: 100 — Nielsen 11,1; 200 — Nielsen 22,4; 400 — Nielsen 50,8; 800 — Lorentzen 2.00,1; 1500 — Jörgensen 4.12,4; 5000 — Jörgensen 15.41,2; 110 — Aasen 16,1; kõrgus — Blix-Nielsen 1,75; kolmik — Lunum 13,82; kuul — Blix-Nielsen 1,75; kolmik — Lunum 13,82; kaugus — Berg 6,75; oda — Tronals 58,97; kuul — Tronals 12,25; ketas — Solnördal 33,92; teivas — Aasen 3,18.

Helsingi — Tallinn.

(3. lhk. järg.)

Helsingi triumfeeriv 11 oli Tallinna vastu: Kaerva; Koskinen — Saarilahti; Viinioksa — Soinio — Karjagin; Ahlgren — Koponenn — Saario — Fallström — Kelin. Sajuse ja tuulise ilmaga on väljale kogunud ainult umbes 200 pealtvaatajat, kellele vahekohtunik Kuhlberg mängu avatuks puhub.

Soomlased mängivad tuule soodustusel ja murravad kohe Tallinna väravani. Ofsaid lõpetab esimese pealetungi. Vastupealetungi likvideerib Kanerva. 16. min. saavutab Helsingi juhtiva värava. Fallström pani palli Koposele ette, kes selle platseeritult võrku juhtis. Tipner heitis liig hilja enese maha. 31. min on eestlastel eestlaste tasuvärav, mis vaaksisemise positsioonilt tehtud. 39. min. lööb Saario väravale, Tipner tõrjub tagasi, kuid Ahlgreni väle aktsioon märgib 2:1, mille järele varsti poolaja vile kõlab.

Eesti meeskond püsib heas meeleolus ja loodab teisel poolajal tuule soodustusega kaotuse tasa teha, mõne võiduväravagi li-

saks märkida. Eestlased alustavadki tuvea surumisega, kuid töö on sedavõrd katkendline ja juhuslik, et Soome kaitsel selle likvideerimisega suurt vaeva ei ole. Ahlgreni kaugelöök libiseb veidi Tipneri väravast mööda. 55. min. mängib Kelin enese vabaks ja paneb palli parajasse paika Ahlgrenile ette. Löökö toob 3:1.

65. min. on soomlastel kasutada karistuslöökö handsi eest, mis Saario läbi 4:1 annab. Nurgalöögi järele kujuneb kombinatsioon Koponen — Ahlgren — Fallström, kus viimane peaga 5:1 torkab. Sellega on mäng läbi. Soomlaste arvates on tagajärg mängu käigule enam kasin kui rohke. Rida väravaschansse läinud lõpuks luhta.

Eesti meeskond mängis innukalt, kuid nagu juba tähendatud, koostööta. Eriti tuli see puudus edurivil ilmsiks, kes palli enese käes ei suutnud kuidagi hoida. Kaitsel oli rohkesti tööd ja see sooritas oma ülesande ilma suurema defektideta. Tipner mängis kohati kolmandat kaitsjat.

E. Spordileht

pakub ainsamana

Eestis täielikku

spordiinformatsiooni

ja tabavat kriitikat.

JAMES JOSEPH TUNNEY.

Poksilimeistri elulugu.

Asjatundjad olid mu täielikult unustanud. Teatele, et ma Jack Dempsey — Georges Carpentier' matschi eelvoistluses, mis Boyles Thirty Acres'is pidi minema, kanadlase Soldier Jonesiga poksin, andsid ajalehed ainult 3 rida ruumi ja selleski ei seisnud ühtki sõnakest, mis mu senisele tegevusele tunnustust oleks pakkunud.

Etendus, mida sel matschil pakkusin, oli igatahes ka kurvem ja räbalam, mis ma kunagi pakkunud olen. Ma olin võimatult rasvane — raske toidu tagajärg puulõhkumisel; rasva mahavõtmiseks ei olnud mul enam aega. Ma arvan, ma kaalusin siis 170 naela, see on 18 naela enam, kui ma kaaluma oleks pidanud.

Ma karistasin Jonesi tugevasti ja löin ta 8. roundil k. o. Kuid ma olin laisk ja võimatult aeglane. Mu löökidel ei olnud seda „vilet“, mis suurpoksile omane, ja löögidistantsi ei suutnud ma ligikaudugi õieti arvestada.

Järgneval päeval võis sügavasti peidetult suurekirjal se „Aastasaja poksimatschi“ all New-Yorgi lehes järgmisi lühidaid ridu lugeda:

— Gene Tunney, Ameerika meriväe poolraskekaalu meister ja mõned kuud veel tagasi paljulubav poksija, stoppas Soldier Jonesi semifinaali kaheksandal roundil. See oli Tunney esimene esinemine üle hulga aja ja arvatavasti tuli ta nüüd ka viimast korda ringi. Terve vorm, millega teda tõusvaks meheks tembeldati, on tal kadunud.

Kas see mult mitte tervet julgust ära ei võtnud? — Selle üle räägin ma järgmises peatükis.

Halb, kuid põhjani õiglane kriitika mu viletsast võistlusest Soldier Jonesiga ei suutnud mind ometigi mitte veendumusele viia, et ma kunagi ringis kuulsust ei löika, vastupidiselt sellele panin ma kõik välja, et oma head nime tagasi võita. Kõigepealt ütlesin ma enesele, et ma iga matschi vastu pean nii valmistama, nagu tuleks mul viimsepäeva kohtu ette ilmuda. „Mis on meie elu muud,“ ütles Emerson, „kui lõpmatu lendlevate tõsiasiade ja juhtumuste rutt? Kirjus mitmekesiduses esinevad need vahelduvad kujud meile, igatüüsi uus mõistatus inimvaimule.“

Mu kindel usk oli, et iga tegu mõttest sünnib, ja nii laskusin ma sügavasse järelemõtlemisse — enese ja spordi üle. Tagasi vaadates nägin ma, et ma Soldier Jonesi vastu esineses vormis ei olnud. Seevastu valmistasin mulle teine teadmine lõpumat rõõmu, nimelt, et mu käed eeskujulikult terved kaheksa roundi olid vastu pidanud. Kaks päeva mõtlesin ma enese seisukoha üle järele ja siis läksin ma võimlasse ja harjutasin niivõrd tusedalt, et rasv otse mu lihastelt sulas maha. Suurmeisterit Jack Dempseyd olin ma lähedalt jälginud, kui ta raassilise ja väleda Carpenter' läbi poksis. Mõte, et ma kunagi kord krooni, mis Dempsey pead kaunistas, enesele võidan, ei lahkunud minust, olgugi et ma sel ajal äinsam olin, kes nii kaugele oma mõtetes sõandas minna. Ma tundsin, et keskpärasus sellele mehele midagi teha ei suuda. Ma teadsin, et keskpärasus nendele kätele midagi ei tee, mis poksirooni kaitseid ja igauht ähvardasid pilbastada, kes neile läheneda julges.

Marty Burke, kaunimaid inimesi ja poksijaid, keda ma elus näinud, oli mu järgmine vastane. Temast sain ma Bronx Ovalis kümneroundilise punktivõidu, kuid pahema kõrva viis ta mul veidi vassongist välja. Ülemääraselt upsakad oleme meie alati, kuid et ma kõrvade asemel kokkurulütud munakooke pean kandma, et tahtnud mu pähe kuidagi mahtuda. „Hunt“ Larsen oli mu järgmine hõlbus vastane. Mu äranägemise järele on kõiksugu „Hundid“, „Pantrid“ ja „Surnukslõõjad“ poksijate hulgas üldse kõige inimlikumad poksijad.

Selle järele, kui ma Ameerika poolraskekaalu meistri tiitli olin võitnud, kohtasin ma Harry Greb'iga — kes minu arvates on suurpoksijatest suurim — ja kaotasin. Selle järele hakkasin mind mu sõbrad mu tagasihoidlikkude elukommete tõttu näägutama, soovitasid vihaseks minna, määratseda ja vanduda. Üks mu partner küsis kord minult:

— Vääk ja pauk! Gene, kas su süda siis kunagi täis ei saa ja kas sa kunagi tarvidust ei tunne tubli vandumisega teda jälle veidi kergendada?

Sellele vastasin ma:
— Lord Byron mahutas Jaek Buntingile järgmised sõnad suhu: „Ta ei teadnud, mida vastata, ja siis hakkas ta vanduma.“ Mu partner oli mu vastuse üle imestanud ja ütles siis: „Ma vean kihla, et see Bunting küll tschampion ei olnud.“

XII peatükk.

Kuidas ma Battling Levinskyt Ameerika poolraskekaalu meistri tiitli võitsin, seda kirjeldasin ma juba. Ma saavutasin selle võidu 13.

nuaril 1922 ja 24. mail samal aastal kaotasin ma tiitli jälle, ja Harry Greb'ile. See võistlus — ainsam, mis ma kunagi kaotanud olen — oleks küll enamusel poksijatel julguse röövinud, kui nad minu asemel oleksid seisnud. Harry Greb oli tuntud aastakümne kõvema ja hoolimatuma poksijana. Ta hüüdnimi oli „Pittsburgi tuulik“. Ta oli pooleldi iirlane, pooleldi sakslane, ja mõlema raassi tugevamad omadused oli ta hällist kaasa saanud. Kuigi Greb ainult 1.74 mtr. pikk oli, näis, kui ta oma swinge ja haake hakkas puistama, et need hiiglaste õlgadelt sadasid. Ta liikus ringis kui tuulispask, oli igalpool ja mittekusagil, ja ta kavalus ja tarkus ületas kõik selle, mis spordiajakirjanikud tema üle kirjutanud. Ta ise väljendas, et ta matschil kohe esimesest momentist tahtis sarnase tempo välja panna, mis mind hingetuks oleks võtnud.

Ebausklik ma ei ole, kuid järgnevalt anekdoodid võivad lugejad ise oma järeldused teha. See oli reedel, kuu 13-dal päeval. Ma sõitsin Red Banks'ilt autos ja taksi järele tuli maksta 4 dollarit. Ma andsin schofferile 10-dollarilise paberaraha ja ta andis mulle kolm kahedollarilist tagasi. Kuni ma garderoobis riietusin, vaatlesin ma kahedollarilisi ja imestasin, et mu sõbrad juhtumise üle rahutud olid. Sellest ajast peale ei võta ma enam heameelega kahedollarilisi vastu. Saal oli täis kiilutud. Truuna oma harjumusele, alustas „Tuulik“ kohe pöörase tempoga, kihutas mind taga, ja enne kui ma aru sain, mis juhtunud, löi ta peaga mu ninaluu puruks, nii et see alati tundeline organ mul tükkideks läks. Veri purskas välja, mitte ainult väljapoole, vaid ka kurku, ja mulle tundus, kui kugistaksin ma mingit punast, sooja vedelikku pangede viisi alla. See oli loomulikult halb.

Kui ma oma kaduva mõistuse jälle veidi kogusin, heitis Greb, see kaval rebane, oma vasaku käe ümber mu pea, hoidis teda kui pihtide vahel ja löi mulle näkku jälle oma paksu pealuuga, seekord vasaku silma pihta. Seda kordas ta veel, kuid kavatsusega, ka paremat silma vigastada. Kolm kinnihaaramist! Kolm lööki! Kolm liitrit verd! Veri voolas mul ninast ja silmadest, vahekohtunik Kid Mc Partland nägi välja, nagu oleks ta oma maja just hiljuti punaseks värvitud. Gongilööki ei ole mulle kunagi veel nii nõiduslikult kõlanud. Ja et nii pikki runde leidub, ei teadnud ma ka varem.

Ma lohistasin enese mu nurka, kuid seal tundsin ma kogu aeg enese sisemist häält ütlevat:

— Nüüd võib Gene Tunney näidata, mis puust ta voolitud on.

Sellegipärast on mu mälestus sellest õudsest roundist nii vastumeelt, et ma matschi lõpuosa kirjeldamiseks teiseks päevaks jätan, kui ma järgmise peatükiga peale hakkam. Ma usun, et sel saatuslikul õhtul tuleviku ilmameister vormiti, kuna Ameerika meister — mina ise — troonilt tõugati.

XIII peatükk.

Kui ma selle roundi järele, mis oli tõesti veriseks lahinguks muutunud, enese nurka jõudsin, püüdsin mu sekundandid asjatult verejooksu seisma panna. Verd nirises mu vasakust silmast, jooksis laiaast haavast teisel kulmul ja voolas ninast. See oli Grebi kolme sikuhoobi tagajärg.

Kui ma teise roundi alustamiseks ringi keskele tõusin, pidin ma välja nägema kui härg, keda teist korda tapamajasse viiakse, kui niisugune juhus võimalik on. Ma otse hiilgasin verest, ja Greb, „tuulik“, tantsis mu ümber, narris mind, löi mind kõigi võimalikkude löökidega, vahel ka niisugustega, mis mulle seni täiesti tundmatud olid. Kuid mu pea oli võrdlemisi selge. Aasta otsa ette olin ma kavatsenud võita, see ei olnud mul kaheldav, ma teadsin, ma pean lõpuks võitma, kuigi see täiesti võimatu oli, kui ainult ime ise mulle appi ei tule. (Järgneb.)

— Amsterdami jalgpalliolümpiaadile loodetakse 24 meeskonda ilmutav: Rootsi, Norra, Leedu, Eesti, Saksa, Hollandi, Belgia, Prantsuse, Luksemburgi, Iiri, Hispaania, Itaalia, Jugoslaavia, Schweitsi, Rumeenia, Bulgaaria, Egiptuse, Kanada, Jaapani, Tschehhoslovakkia, Lõuna-Aafrika, Soome, Läti ja Taani. Võimalik on, et ka Austria ja Ungari osa võtavad. Mängud peetakse samas süsteemis nagu Pariisiski. Kaalumisel on, et kas soovitav ei oleks kaotajate vahel ka veel erilist karikat välja mängida. Igal juhusel tuleb Amsterdami jalgpalli-olümpiaad Pariisi omast huvitavam. Kuulda on veel peale eelnimetatud mitme Lõuna-Ameerika meeskonna osavõtmist.

— Ungari maratoni võitis Kiraly 2.57.35. Teiseks tuli Gyetvay 3.04.05.

— Köchermann hüppas Hamburgis kaugust 7.18 ja Söllinger tõukas Kreuznachis kuuli 14.49.

Valga maakonna esivõistlused.

23., 24. ja 25. skp. korraldas V. E. S. K., õigeministri hra Lillipuu, maakonna esivõistluse kergejõustikus. Peaaegu kogu aeg sadas vihma, mistõttu kava täielikku läbivõtmist ei võimaldanud. Tõrva paremaid mehi ei saanud ka näha, vist olid ilmingimused süüdi. Valga parem mees Kuika ei saanud ka võistlusi täielikult kaasa teha, teenistuskohuste täitmise tõttu. Sügisel astub tema kaitseväge. Puudusid veel Kosarv ja Tints E.

Korralikust spordiväljast ei taha Valgas kuidagi asja saada. Käiakse Lätis treenerimas ja isegi võistlemas, kus neile häid soodustusi pakutakse.

Tehnilised tagajärjed:

60 mtr. j. — Tints J. 7,2 — uus maak. rek.; 100 mtr. j. Karu 11,9, Tints J. rinna osa järele; 200 mtr. j. Hindrekus 24,3, J. Tints 24,9; 400 mtr. j. Karu 59,8; Saar 60,0; 1000 mtr. j. Orav, A. 3,15,1; 1500 mtr. j. Lumi 4,56,3; 3000 mtr. j. Lumi 11,04,0; kaugus noorte: Määrits 5,43; kaugus algajatele: Nukk 5,48; kaugus senioridele: Hindrekus 6,03; J. Tints 5,55; kolmik: Kuika 12,44 — uus rek.; Hindrekus 12,23; kuul noorte: Määrits 13,57; kuul senioridele: Nõo 10,81; Karu 10,21; ketas noorte: Määrits 33,37; ketas senioridele: Karu 32,48; raskus 12,5 klgr.: Saar 11,43; 4×100 mtr. teatejooks: V. E. S. K. I meeskond (Nõo, J. Tints, Karu, Kuik) 50,2.

Cho.

Inglise liigavõistlused

algasid tänavu 27. augustil. Seni peetud võistluste järele juhib 22 võidule rühkiva meeskonna hulgas läinud aastane võitja Newcastle United. Iga pühapäev hangivad Gallacheri mehed vähemaid või suuremaid võite. Manchester United langes ta ohvriks, vaatamata oma suurepärasele kaitsele, 1:7. Huddersfield Towni kaotus kõlas 2:4. Igaüks ootas endast mõistetavalt ka Evertoni kaotust, kes läinud aastal oli juba kandidaat teise liigasse langemiseks ja nüüd ühegi rahasumma peale rõhku ei pane, et oma meeskonna võistlusvormi tõsta. Läinud pühapäeval ei puudunud siiski palju, et meister oleks teise liiga kandidaadile kaotanud. Everton näitas söekaevajate vastu esimese 50 minuti jooksul sedavõrd ülekaalukat mängu, et 52.000 pealtvaatajat vaimustusest otse marru sattusid. Ühe penaltshansi pillas Everton tulutult, kuna siis tsentrforvard Dean kaks värravat märkis, mida Newcastle suurte pingutustega Evertoni värvavahhi Taylori halva õnne tõttu suutis ainult tasuda.

— 7 Soome rekordi jalgrattasõidus purustas Raul Hellberg Joensuu. 4 km. oli tal 6.04,7, 1 tund 37.138,5 km. ja 120 km 3.28.28,5. Viimase vaheaegadena hävitas ta ka endised rekordid 70, 80, 100 ja 110 km-is. Uued ajad on vastavalt: 1.57.30; 2.14.49,2; 2.50.18,3 ja 3.08.41,2.

— Budapestis heitis FTC võistlustel Kalman Marvalits ketast 46.47. 1500 mtr. jooksis Belloni 4,05,2, mis uus Ungari rekord, kuigi ta tschehide Sindleri ja Strniste järele jäi kolmandaks, kelle ajad olid 4.02,0 ja 4.03,4. 100 mtr. jooksis Hajdu 10,8 400 mtr. Barsi 50,6. Kaugust hüppas Püspöki 6,93, kõrgust Kesmarki 1,84. Kuuli tõukas Daranyi 14,42 ja Szepes viskas oda 59,93.

— Oslos jooksis Engdahl 200 mtr. 22,6, Lorentzen 800 mtr. 1.58,8, Badendyck 5000 mtr. 15.24,7. Kaugust hüppas Aastad 7,16 ja oda viskas Sunde 60,11.

— Idrottsbladet kirjutab, et Läti olevat kogu maailma imestama pannud oma 4:1 võiduga Eesti üle.

— Jugoslaavia rahvusmeeskond löi Ungari kolmandat garnituuri jalgpallis 5:1.

— Vienna võistles Belgradis Jugoslaavia koondusega 0:0.

— Vincent Richards tuli Ameerika elukutseliseks tennismeisteriks, lüües finaalis Howard Kinseyd 11:9, 6:4, 6:3.

— Tom Heeney löi Bostonis Jim Maloney 77 sekundiga k. o.

— Haymann poksis Austraalia raskekaalu meistri George Cook'iga Berliinis viigi. Samas löi Domgörgen (keskkaal) endist poolraskekaalu euroopameistri belglast Delarge'i punktidega.

— 15 surmamõistetud olid saanud loa raadio-tele Dempsey-Tunney suurmatschi Amerikas kuulata võida.

— Arne Borg ujus pühapäeval Viinis 100 mt. vabalt 59,4, mis on uus Euroopa rekord. Lõpuks võistles Borg ka 880 yardis 4 mehe teatemeeskonna vastu. Ta võitis ja näitas maksvast ilma rekordist paremat aega — 10,28,7.

— Tunney uute vastastena olevat Tex Rickard otsinud hispaanlase Paolino, inglase Phil Scotti, argentiinlase Campolo, ameeriklased Dempsey, Sharkey, Maloney, Delaney ja Heeney, kes omavahel peavad läbi võistlema.

10 oli parem kui 11.

Nooremate esimese klassi meeskondade karikavõistluste finaal.

Jalgpalliliidu poolt korraldatud nooremate esimese klassi meeskondade karikavõistlustel, mis algasid 15. septembril kolme meeskonna osavõttel, leidsid lõpu septembri viimasel päeval staadionil Merkur-Võitleja vahelise heitlusega.

Vahekohtunik Jeg'i algvileks rivistuvad meeskonnad järgmistes koosseisudes:

Merkur:			
	Leithammel		
	(kapten)		
	Rüütel	Aljas	
Saar	Maasik	Vinkel	
Jürgenson	Seegner	E. Fischer	K. Fischer
Fiskar	Haenel	Simpmann	Kull Vinkelberg
Kiisel		Kasper	Adorf 2.
		(kapten)	
Siivo	Altoasaar		
	Jaago		

Võitleja:

Poolte loomisise järele alustab mängu Võitleja, kelle oma on ka algminutite paremus. Kiirelt kaldub pall Merkuri värava alla, kus Rüütelil on kohe käsi, mida aga Jeg märkida ei mõista. Segane väravaeelne situatsioon lõpeb Võitleja kasuks antud korneriga. Minut minutilt väheneb aga Võitleja üleolek ja peagi veereb pall vaheldamisi mõlema värava all. 9. min. saavutab Merkur nurgalöögi, mis viljatuks jääb ja samal ajal vigastab kukkuv Maasik oma kätt sedavõrd raskelt, et teda haigemajja tuleb paigutada. Maksimate määruste järele ei tohi Merkur Maasika asemele võtta uut meest, vaid mängib ülejäänud 81 min. 10 mehega, mis muidu tubli ja võistlusjanuse meeskonna võimeid loomulikult nõrgendas.

10. min. lööb Vinkelberg napilt mööda ja 13. min. päästab Siivo värava E. Fischeri palli väravaeoonelt ära lüües. 22. min. magab Haenel Võitleja kindla väravavõimaluse. 24. min. päästab Jaago väljahüppega kornerist tuleva palli ning siitpeale võtab Merkur ataaagid teravama kuju. Seegner, kes asunud Maasika kohale ja Jürgenson pöörutavad järjekindlalt napilt mööda, seni kui poole tunni mõõduks E. Fischer vennalt saadud palli üle kaitse ja v-v pea kindlalt Võitleja väravasse läkitab. 1:0 Merkuri edu. Viimane kardetavam moment poolajal Merkuri värava all lõpeb outiga, kuhu saadab palli Vinkelberg, kes saanud selle Fiskarilt. 41. min. tõstab

K. Fischer seisu 2:0 peale, kes vastaste vahelt hangib Vahari poolt löödud palli ja selle viibimatult kena kõrgelöögiga väravasse lennutab. Edasi peab publik nägema Võitleja kaitse parandamatut viga, kes abitud ja peatult jookseb alati ringi, kui pall Võitleja värava all ning midagi ei taipa teha tema kõrvaldamiseks. Kuid mulgu ees on tubli meie maadlusilmameistri vapper poeg, kellele truult abiks ka andeline ja hea Kasper. Need kahekesi teevad enam kui ülejäänud mehed kokku. Poolaeg lõpeb ka 2:0 Merkuri eduks. Nurgalöögid 2:2.

Teine poolaeg, mis huvitavam kui esimene, algab Merkuri pressiga. 2. min. võtab vahva Jaago Jürgensoni jalalt palli, juhtides selle korneri. 5. min. püüab sama mees sama mehe palli lati alt ja 6. min. on jällegi korner Merkuri kasuks. Mängu tempo tõuseb, Merkur tormab, surub ja ragistab. Hambaid kiristades rühib Seegner üksinda jäälohkujana ähkides vastaste vahelt läbi, — õhus hõljub närveeriv väravalõhn, kuid väravat ei tule, sest Jaago on mees omal kohal ja ka Merkuri muidu tubli edurivi ei oska valmistada ühtki vägevast lööki. 20. min. nurgalööki Merkuri eduks, kuid keskvaljale löödud palli püüab internatsionaal Fiskar, kes mööda veab mõningatest meestest ja ootamatult aitab jalule seisu 2:1. Edasi jätkub mäng Merkuri domineerimisel, kes ei taha leppida oleva seisuga. 26. min. lööb sitke Seegner kaugelt väravale, palli püüab Jaago, kuid kiire sprindiga kohale jõudnud K. Fischer lööb tema kätte vahelt 3:1. Järgneb rida ebameeldivaid foule, Vahari, Jürgensoni kiireid läbimurdeid ja 35. min. satub Vahari v-v. möödapääsenud pall õigel ajal Altoasaare jalale. 39. ja 40. min. kaks nurgalööki Võitleja värava all, siis Haeneli üksiklähimurdele järgnenud kriitiline moment Merkuri mulgu ees, mille aga Aljas likvideerib. Siinest peale jätkub Võitleja surumine, kuid pallekäsituse lonkab tal ja loomulikult jääb tulemata värav, kuigi 3. min. enne lõppu Haenelil leidus selleks võimalus. Tihedas videvikus kõlanud vahekohtuniku lõpuvile kuulub seisu 3:1 ja nurgalööke 7:2 Merkuri eduks.

Selle võiduga võitis Merkur ühtlasi ka jalgpalliliidu poolt annetatud karika 4 punktiga Võitleja 2 p. ja Meteori 0 p. ees. Väravate vahekorrad peetud mängude järele on Merkuri eduks 6:1. Võitlejal on 8:7 ja Meteoril 4:10.

J. T. Astako.

Tartu Kalevi propaganda.

10. ja 11. sept. korraldas Tartu Kalevi 20-liikmelise meeskonnaga propagandareisi Põltsamaale ja Pilistveresse. Mõlemis esineti õhtul raskejõustiku, poksi, maadluse ja võimlemise numbritega.

Tõstmises saavutati:

- 1) Liibusk 260 kg. (77,5; 77,5; 105).
- 2) Voitk 255 kg. (77,5; 72,5; 105).
- 3) Vink 240 kg. (65; 75; 100).

Pühapäeval. 11. skp. korraldati Põltsamaa linna spordiplatsil kergesportlasi võistlused, kust osa võtsid ka Põltsamaa kaitseliidu spordiklubi mehed. Koleda vihma ja halva platsi tõttu võib saavutustega täitsa rahul olla.

60 mtr.: 1. Koger (Tartu K.) 7,5; 2. Kink (Tartu) 7,8; 3. Välk (P.) 7,9 s. Kuul: 1. Oole (Tartu) 11,33 m.; 2. Soll (Tartu) 11,11 m.; 3. Välk 9,99 m. Kõrgus: 1. Brett (Tartu) 1,55 m.; 2. Kink 1,50; 3. Soll 1,45. Ketas: 1. Oole 34,51 m.; 2. Välk 27,39; 3. Kink. Kaugus: 1. Kink 5,45 m.; 2. Koger 5,39; 3. Soll 5,29. 200 mtr.: 1. Koger 27,2; 2. Stepanov 28,1; 3. Välk 29. Oda: 1. Kink 41,36; 2. Soll; 3. Välk. Kolmik: 1. Kink 11,00; 2. Brett. 1500 mtr.: 1. Michelson 4,56,4; 2. Koger 5,09,8. 4x100 mtr.: 1. Tartu Kalevi (Kink, Brett, Michelson, Brett) 53,5; 2. P. K. S. K. 56,8.

Võrkpallis Pilistvere komando vastu võitsid kalevlastel 2:0 (15:5 ja 15:8) koosseisus Kink, Brett, Koger, Lüdimois, Soll.

Borg löödud.

HKV võistlustel sai Eino Borg Helgaselt 1500 mtr-is lüüa. Ajad vastavalt 3,56,1 ja 3,57,2. 15.000 mtr. jooksis Marttelin 49,33,2 ja kolmikut hüppas Rainio 14,05. Penttilä viskas oda vastu tuult 62,95. Oda kandus tugevasti viltu. Äraviskekohast mõttes oleks viske pikus olnud 65,85. Võistlustel tõukas veel Vahlstedt kuuli 14,77 (üleastatud tõuge umbes 15 mtr.). Kõrgust hüppas Vahlstedt 1,80. 400 mtr-is oli Aströmi aeg 50,8.

— Molnar, Hungaria kuulus forvard, sai oma seltsilt puhkuse kuni tuleva aasta augustini, mts aja jooksul Molnar Ameerikasse võistleva sõidab.

Lacoste löi Forest Hillis Tildenit 11—9, 6—3 ja 11—9.

Paide saab spordivälja.

On palju päevi veerenud aja hammasrataste vahele, kuid Paides pole Spordilehele midagi kirjutatud. Kuid tegevust olnud küllaldasemalt kui eelmiste aastate hilissuvel ja sügisel. Vaatamata, et sügis olnud eriti ebasoodne sportimiseks.

Suuremaid päevaküsimusi, milline ka sarnast seltskonna osa kokku tõmbas spordi küsimustes kaasa rääkima, kes sellele kaua pole mõelnud, vast üliõpilasaastail, koolipinkel, oli spordiplatsi määramise küsimus. Kõigil, kogu Eestis, on vist teada, et Paides pole spordivälja. Suvel korraldatakse võistlusi pinnalt madalal, väga kergelt märjaksmineval laadavainul. Võistluse eel tuleb igakord plats korraldada, ning juhtub laet reedesele päevale, peab koristama laadaliste hõbuste, kariloomade sõnnikut, mustlaste telgi-vaie, hüppepakusid võib siis otsida õhust — mustlastest tarvitanud neid lõkkepuudeks. See asjaolu vast seletab, miks Paides korraldatakse harva võistlusi ja need sageli nõrga konkurentsi-ga. 21. ja 23 sept. peeti K. L. Järva maleva staabis spordiplatsi valimiseks koosolekuid, kuhu kutsutud olid koolide, omaval. asutuste, spordiorganisatsioonide esitajad. Koosolekuid juhatas kapt. Eisenberg, protokolleeris V. Kärt. Koosolekul jõuti lõplikule seisukohale, et plats tuleb asutada üle jõe Järvapöegade nimel olevale platsile. Selts omandas selle platsi aastat 8 tagasi, lasi mõõta, kaardid valmistada, kaevas katsetava jooksuraja ümber kraavid ja seega lõppes ka töö rahapuudusel. Edaspidi ehitati sild jalakäijatele, ning jälle tuli oodata paremaid aegu. Tänavu hakkasid liikuma jutud, et kaitseliit vajab platsi, et sealt saab toetuseks ehitussummasid. Kohalikud organisatsioonid esitasid ka platsi ehitusele toetuse saamiseks kultuurkapitali valitsusele ühise palve, kuid sealtpoolt pole arvatud palvele vastatagi. Kaitseliidu peastaabile esitatud platsi plaanidele ja eelarvele saadud resolutsiooni põhjal kaitseliit muidu toetust ei määranud, kui linna- ehk maavalitsused toetavad. Raskusi tekitas asjaolu, et mälestus-

märgi püstitamise komitee esimees keset suve esines teatega, et nemad võiks ehitusest ülejääva maa-ala spordiplatsiks anda. Siit peale algasid harutlused platside paremuse üle. Otsustavust tõi 19. sept. kohal viibinud kaitseliidu peastaabi spordiosakonna pealiku E. Lepa siinolemisel moodustatud komisjoni otsus, kuhu kuulusid: E. Lepp, Järva maleva sp. klubi liige J. Pürn, Järvapöegade esitaja H. Veem, et Järvapöegade plats on odavam korda seada, on otstarbekohasem. Koosolekul puhkesid väelused kahe voolu vahel. Ühed pooldasid Rahvamaja juure asutamist seepärast, et asub enam linna keskel, on seepärast tihedamas kokkupuutumises linna seltskondliku ja kultuuriliku eluga, vaatamata, et selgeks tehti selle platsi mitu korda kallima kordaseadmise, selle väikuse. Teiselt poolt, peajasjalikult sportlised ringkonnad ei lasknud endid liigutada ärdadest kõnelustest, rahvuslik-kultuurilikkudest edudest, vaid nõudsid, et valitaks platsiks odavam ja peaasi sportlistele nõuetele vastavam maa-ala — Järvapöegade plats, kus külje al jögi, ning maad isegi hipodroomi loomiseks. Maa-ala seal üle 5 tiinu suur. Hääletati, vaieldi, katkestati koosolek, mõõdeti veel kord Rahvamaja plats, ning leiti selle ikkagi liig väikese. Isegi maha matta taheti otsustamine tänavu sügiseks. Koosolekust osa võtnud organisatsioonid ja asutused — kõik töötasid ehituseks tarvisminevaid summe aidata muretseda. Kui see vagaks sooviks ei jääks, kaitseliidult lubatud summa saadakse, siis võivad sportlased juba tuleval sügisel avarat, korrapärast platsi kasutada.

V. K.

— Tschehhi maratoni võitis Krof, Sparta, 2,57,55,0. Teine Stiassny, Viktoria Zizkov, 3,02,10,0 ja kolmas Maly, Slavia, 3,07,00,0.

— Austria maratoni võitis Titschek, WAC, ajaga 2,46,15,6. Teine Stefanovitz, Belgrad, kolmas Krüglinger, Berliin.

K.-M. „SPORT“

TALLINN, NARVA M. 19.
TELEF. 23-00.

Kõik spordi tarbed.

Spordiäri

RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19,
telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.